

نامه مشترک به دبیرکل سازمان ملل متحد

جناب آقای بان کی مون
دبیرکل محترم سازمان ملل متحد

عالی جناب!

همان طور که اطلاع دارید، گردانندگان دولت جمهوری اسلامی ایران در انتخابات ریاست جمهوری روز ۱۲ ژوئیه ۲۰۰۹ (۲۲ خرداد ۱۳۸۸) با دستبردن در آراء مردم، محمود احمدی نژاد را به عنوان رئیس جمهور از صندوقهای رای بیرون آوردند؛ همزمان با این اقدام غیرقانونی، نیروهای نظامی، انتظامی و امنیتی را در خیابانها مستقر نموده است؛ صد ها نفر از فعالان سیاسی و فرهنگی را بدون ارائه هر گونه دلیلی بازداشت کرده است.

میلیونها ایرانی در اعتراض به تقلب وسیع در انتخابات به خیابانها آمده و خواستار ابطال انتخابات شدند. اما دولت جمهوری اسلامی، راهپیمایی های مسالمت آمیز و تجمعات گستره مردم در سراسر کشور را با تمام وسائل ممکن و حتی شلیک به سوی مردم بی دفاع و کشتن آنها مورد یورش قرار داد. در حمله نیروهای سرکوب حکومتی به تجمعات مردم تاکنون ده ها نفر جان باختند؛ صد ها نفر زخمی و طبق آمار رسمی و هزاران نفر بازداشت شده اند.

عالی جناب!

از همان روز انتخابات تاکنون، سانسور بر مطبوعات تشدید شده و تمامی مجاری ارتباطی مردم تحت کنترل حکومت درآمده است. دسترسی به رسانه ها از جمله اینترنت و استفاده از امکانات ارتباطی دیگر با جهان خارج محدودتر از پیش گشته است. همزمان، رژیم حاکم با توسل به همه امکانات تلاش می کند که جو ترس و وحشت را در جامعه حاکم کند، تا مردم از اعتراض به تعرض بر حقوق شهروندی شان دست بردارند. خانواده های قربانیان سرکوب خونین تجمعات آرام مردم از حق برگزاری مراسم برای عزیزانشان محروم شده اند. خانواده های بازداشت شدگان در معرض تهدید مأموران دولتی قرار دارند. روزنامه های دولتی خبر از ندامت سازی زندانیان بازداشت شده و برگزاری شوهایی تلویزیونی و شهادت علیه خودشان داده اند. همه شواهد حاکی از آن است که بازداشت شدگان زیر شکنجه و اذیت و آزار

قرار دارند تا بر ادعاهای دروغ رهبران حکومت در سازماندهی سرکوب اعتراضات حق طلبانه مردم صحنه بگذارند.

عالی جناب!

جان بازداشت شدگان و زندانیان حوادث اخیر در کشور ما در معرض خطر جدی قرار دارد. رئیس قوه قضائیه اگر چه زیر فشار افکار عمومی، هیاتی را برای روشن نمودن سریع وضعیت بازداشت شدگان تعیین کرده است، اما ترکیب این هیات خود دلیل مضاعف دیگری بر این نگرانی است. سوابق اعضای هیات ویژه قوه قضائیه در زندان ها جای تردیدی باقی نمی گذارد که حفظ جان بازداشت شدگان نیازمند اقدام فوری و عاجل است. دو نفر از اعضای این هیات، آقایان رئیسی معاون اول رئیس قوه قضائیه و پور محمدی رئیس کل بازرسی کشور از جمله کسانی هستند که مستقیماً در قتل عام زندانیان سیاسی در تابستان سال ۱۳۶۷، شرکت مستقیم داشتند و نفر سوم آقای دري نجف آبادي دادستان کل کشور است که در دوران مسئولیت او در دولت در پائیز سال ۱۳۷۷، وزارت اطلاعات مستقیماً دست به ترور و قتل فعالان سیاسی و نویسندگان زد که به قتل های زنجیره ای معروف است. اکنون قرار است این آقایان در مورد سرنوشت هزاران بازداشتی روزهای اخیر تصمیم بگیرند.

ما امضا کنندگان این نامه از شما می خواهیم که:

نه رژیم جمهوری اسلامی مقبولیت مردمی دارد و نه آقای احمدی نژاد رئیس جمهور رسمی ایران است. او منتخب مردم ایران نیست. ریاست جمهوری او محصول تقلب در آراء مردم و دولت تحت مسئولیت او غیر قانونی و فاقد مشروعیت است، حضور احمدی نژاد در مجامع بین المللی، تحت عنوان نماینده کشور ایران، مغایر با رای و اراده آزاد مردم ایران است؛ لذا دعوت او به این مجامع نیز، بی توجهی به حق انتخاب مردم ایران محسوب خواهد شد.

هر چه سریعتر هیات ویژه ای را برای بازرسی از زندان ها و گزارش در مورد وضعیت بازداشت شدگان به ایران بفرستید؛

این هیات همچنین با خانواده های کشته شدگان در اعتراضات اخیر تماس گرفته و شرح چگونگی کشته شدن بستگان آنان و رفتار ماموران دولتی را با آنان در جریان مراسم خاکسپاری جویا شود؛

از دولت ایران با تاکید هر چه تمام تر بخواهید که حقوق بشر را رعایت کند و به حقوق شهروندان کشور احترام بگذارد، بازداشت شدگان اخیر و زندانیان سیاسی دیگر را آزاد کند؛

پورش به تجمعات آرام مردم را متوقف کند. حقوق قانونی و انسانی

شهروندان کشور را رعایت نماید.
از رژیم ایران بخواهید که سانسور رسانه ها را متوقف کند و مجاری
اطلاع رسانی را باز نماید.

با تقدیم احترام
حزب دموکرات کردستان ایران
حزب کومه له کردستان ایران
سازمان اتحاد فدائیان خلق ایران
سازمان فدائیان خلق ایران (اکثریت)
شورای موقت سوسیالیست های چپ ایران
شورای هماهنگی جنبش جمهوریخواهان دمکرات و لائیک ایران